

Měsíční Aktuality Naší fARNOSTI

4 · 2024

20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Přání o. Karlovi k narozeninám (2024)

Velikonoční vigilie (2019)

Foto na titulní straně:
Velikonoční vigilie (2023)

Úvodník

Draží človičkové, záchránění Ježíšovým křížem, tyto řádky, které budete číst o Velikonocích, píšu ještě v postní době. To mě podobně jako další oblasti přípravy na Velikonoce nutí být jaksi o krok napřed a žít Velikonoce už teď. Nicméně myslím, že to je realita křesťanského života, který, byť ve fázi postní doby, bez Ježíšova vzkříšení ztrácí smysl, důvod i oporu. Ježíšův kříž bez velikonočního rána by naší chloubou a nadějí nebyl...

„Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli“ (1 Kor 15, 20).

Proto v kříži žijme se Vzkříšeným. V temnotě žijme s otevřeností Božímu světlu.

V těžkostech žijme s vírou v Boží podepření a nadlehčení.

Ve zklamáních žijme s důvěrou v Boží útěchu.

V našich prohrách a pocitech zmaru žijme s radostí z Božího vítězství.

Ve vědomí naší slabosti, bídnosti a hříšnosti žijme s odhodláním bojovat na straně Vítěze.

Ve ztrátě našich opor žijme s vědomím Boží věrnosti.

V nezodpovězených otázkách žijme s touhou po Odpovědi – Slovu, které se stalo tělem.

Zkrátka, ať se děje cokoli, žijme s oddaností Vzkříšenému.

Panno Maria, Ženo Velikonoc a jasná Hvězdo jitřní, zářící na doposud temné obloze, pomáhej nám k tomu, abychom žili jako velikonoční lidé!

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Duben 2024:

1. dubna – pondělí	Pondělí v oktávu velikonočním
2. dubna – úterý	Úterý v oktávu velikonočním
3. dubna – středa	Středa v oktávu velikonočním
4. dubna – čtvrtek	Čtvrtek v oktávu velikonočním
5. dubna – pátek	Pátek v oktávu velikonočním
6. dubna – sobota	Sobota v oktávu velikonočním
7. dubna – neděle	2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)
8. dubna – pondělí	Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
11. dubna – čtvrtek	Památka sv. Stanislava, biskupa a mučedníka
14. dubna – neděle	3. neděle velikonoční

21. dubna – neděle	4. neděle velikonoční
23. dubna – úterý	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze
25. dubna – čtvrtek	Svátek sv. Marka, evangelisty
28. dubna – neděle	5. neděle velikonoční
29. dubna – pondělí	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Duben 2024:

31. března – neděle

Velikonoční neděle – mše svatě v 7.30 a 9.30 (sbírka na příspěvek do Diecézního mzdového a solidárního fondu); večer chval v 18.00

1. dubna – pondělí

Velikonoční pondělí – bude jen jedna mše svatá v 8.30
Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)

3. dubna – středa

Tichá adorace od 12.00 do 17.20

5. dubna – pátek

Farní odpoledne – pobožnost k Božímu milosrdenství v 15.00 v kostele; poté na faře posezení, popití atd. u příležitosti březnových událostí (bude nachystáno pohoštění, ale i případné další pochutiny jsou vítány)

7. dubna – neděle

Jarní mikrochaloupka v Třemešné

26.–28. dubna

Sbírka na opravy; po velké mši Farní kavárna, v 18.00
Večer chval

28. dubna – neděle

Výhledově:

1. května – středa

Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)

4.–5. května

Pěší pouť na Hostýn

5. května – neděle

Sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům

30. května – čtvrtek

Boží Tělo (slavnost Těla a krve Páně)

7. června – pátek

Noc kostelů

4.–13. července

Velká chaloupka v Sobotíně

12.–16. srpna

Příměstský tábor

18. srpna – neděle

Třebovická pouť

Noc kostelů

se letos koná v pátek 7. června. Do našeho kostela sice v současnosti může přijít kdokoliv téměř kdykoliv, přesto Noc kostelů může být pro mnohé prvním hmatatelnějším setkáním nejen s kostelem, ale také s církví, farností a snad i s Božím tajemstvím.

V minulém roce se pomocníků moc nenašlo (těm, kteří se najít nechali nebo se dokonce sami nabídli, čest, sláva a poděkování).

Letošní Noc kostelů připadá na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Kéž by se našlo dostatek lidí ochotných věnovat trochu svého času, a tak i v našem kostele naznačit příchozím něco z otevřeného Ježíšova Srdce. Možností k zapojení se bude dostatek a budou včas nabídnuty.

o. Karel

Tichá adorace

Papež František v kázání na letošní Popeleční středu položil řečnickou otázku: „Uvědomili jsme si, že jsme ztratili smysl pro adoraci?“ Pokračoval výzvou: „Vraťme se k adoraci. Nabídněme ucho svého srdce Tomu, který k nám v tichu promlouvá.“

Biskup Martin v posledním pastýřském listu (11. února 2024) vyzval všechna farní společenství k uspořádání celodenních adorací o prvních pátcích. Pozval nás, abychom šli znovu nalézat velkou hodnotu a nezbytnou potřebu modlitby jak v osobním životě, tak v životě církve.

K tiché adoraci máme v našem kostele příležitost v pondělí po mši svaté a ve čtvrtek hodinu přede mší. O prvních pátcích v současnosti také jen hodinu přede mší. Pokud by se však našli ochotníci k hlídání kostela (což lze krásně spojit s časem pro osobní modlitbu tváří v Tvář Tomu, který svou Tvář skryl do svátostné způsoby chleba), mohli bychom prvopáteční adoraci začínat v dřívějších hodinách. Případní zájemci o tuto pravidelnou službu o prvních pátcích se mi mohou ozvat.

A jelikož je stále aktuální a potřebné modlit se za Máří Jíchovou, chci pozvat k mimořádné tiché adoraci za ni a za její rodinu v první dubnový pátek – tedy 5. dubna od 12 hodin do večerní mše svaté.

o. Karel

Biřmování

Jak už bylo avizováno a jak naznačují třebovické pětileté intervaly, letos by v naší farnosti měla začít příprava k biřmování. Biřmování je svátost určená pro katolické křesťany, kteří svůj křest a z něho vyplývající spojení s Ježíšem Kristem chtějí brát vážně, chtějí v tomto světě žít jako křesťané a žádají k tomu potřebnou sílu.

Křest, Eucharistie a biřmování jsou tři svátosti uvádějící do křesťanského života (tzv. iniciační svátosti) a mimo jiné jsou předpokladem pro to, aby člověk mohl být kmotrem (u křtu či biřmování). Také ten, kdo uzavírá církevní sňatek, má být biřmován.

Je důležité, aby se člověk pro biřmování skutečně sám rozhodl, nikoliv, aby to bylo jen přání rodičů apod. Někoho k biřmování nutit by bylo proti smyslu této svátosti. Avšak pozvat, povzbudit, podpořit modlitbou, a především jít příkladem je velmi žádoucí.

V době udělení biřmování by kandidát měl mít alespoň 15 let. Samotná příprava začne letos v září a udělování biřmování by se mělo konat za rok. Se zájemci o biřmování bych se chtěl jednotlivě setkat během letošního května. Bližší informace budou sděleny později.

o. Karel

Přehled úmyslů mší svatých

1. 4. v 8.30	Za Štěpána Doležela
2. 4. ---	
3. 4. v 17.00	Za † rodiče a živou a † rodinu z obou stran
4. 4. v 17.30	Za † Terezii Robenkovou, manžela, bratra, rodiče a žijící rodinu
5. 4. v 17.30	Za † Miroslavu a Josefa Bartuskovy, sourozence a rodiče
6. 4. v 7.00	
7. 4. v 7.30	Za † Anežku a Jaromíra Martinkovy
7. 4. v 9.30	Za † Marii Regneri
8. 4. v 17.30	
9. 4. ---	
10. 4. v 17.00	Za farníky
11. 4. v 17.30	
12. 4. v 17.30	
13. 4. v 7.00	
14. 4. v 7.30	Za † Václava Holušu, manželku a rodiče z obou stran

14. 4. v 9.30 Za † rodinu Uvírovu, Sehnalíkovu, Toporčákovu a Rádkovu a udělení Božích milostí pro živou rodinu
15. 4. v 17.30 Za živou a † rodinu a duše v očistci
16. 4. ---
17. 4. v 17.00 Za živou a † rodinu Obrusníkovu a Kubátkovu
18. 4. v 17.30
19. 4. v 17.30 Za farníky
20. 4. v 7.00 Za † Josefa Vaňharu a posílení víry k Bohu pro bratra Jiřího
21. 4. v 7.30 Za † Josefu Chmelovou, manžela a duše v očistci
21. 4. v 9.30 Za † rodinu Hendrichovu a Cihlářovu a za živou rodinu
22. 4. v 17.30 Za farníky
23. 4. ---
24. 4. v 17.00 Za † rodinu Uhliarovu, Galgonkovu a Janoszowských a za udělení Božích milostí pro živou rodinu
25. 4. v 17.30 Za † Hedviku a Ludvíka Kubenkovy, dcery Ludmilu, Jarmilu, sourozence z obou stran a duše v očistci
26. 4. v 17.30 Za † Otakara Stařinského, manželku, syna a dceru a živou a † rodinu
27. 4. v 7.00
28. 4. v 7.30 Za † rodiče a jejich rodiny
28. 4. v 9.30 Za živou a † rodinu Rusňákovu a Jakubčaninovu
29. 4. v 17.30 Za farníky
30. 4. ---

Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem

SVATÝ MĚSÍCE

Fidelis ze Sigmaringy

Svatý Fidelis ze Sigmaringy se původně jmenoval Marek Roy (nebo Rey) a pocházel ze zámožné vlámské rodiny.

Narodil se v říjnu 1578 ve městě Sigmaringen, na jihozápadě dnešního Německa. Měl čtyři sourozence. Jako nejnadanější z nich byl v roce 1601 poslán do Freiburgu, kde ve věku

třinácti let dokončil studia filozofie a začal studovat práva. Toto studium však musel přerušit, neboť byl v té době již známý svým vzděláním, a proto byl povolán, aby vyučoval a vedl skupinu mladých aristokratů na jejich studijní cestě po Evropě. Ta trvala šest let (1604–1610). Postupně navštívili

Francii, Španělsko a Itálii. Marek se tak naučil i řečem těchto zemí.

Po návratu dokončil svá právnícká studia doktorátem v roce 1611 a začal slibně svou advokátskou kariéru. Na rozdíl od svých kolegů zdarma hájil chudé a byl oblíbený pro svou jasnou řeč (a pro strohost, kterou v tomto století, milujícím zdlouhavé promluvy, vynikal). Občas ho povolávali, aby zastával místní služby i pro vládu v Alsasku. Měl všechny předpoklady pro slibnou kariéru. A jeho kariéra bude skutečně veliká, ovšem v jiném smyslu. Marek se totiž nakonec rozhodl stát se řeholníkem „s úzkým hábitem a špičatou kapucí“, tedy vstoupit ke kapucínům, jejichž řád vznikl v roce 1528 jako františkánská větev. Bylo zde méně filozofie, méně občanského i církevního práva, méně slavných dvorů, o to více nemocnic, které musel navštěvovat, více lazaretů v čase moru, více věznic a další bídy. A více evangelia.

Doplnil si potřebná studia a ještě než oblékl hábit, byl roku 1612 vysvěcen na kněze. Pak odešel do noviciátu ve Freiburgu, kde přijal nové řeholní jméno Fidelis.

Stal se vyhledávaným zpovědníkem a kazatelem. Dále pomáhal chudým a zastával se jich u soudů. Sám vedl prostý život a měl velkou úctu k Panně Marii. Jeho vlastní zápisky o duchovním životě vyšly pod názvem *Exercitia spiritualia*.

Na jaře roku 1622 byl poslán „na frontu“ do

Raetie. Protestanté se tu dívali na tohoto katolického kazatele jako na vyslance a komplice svého dávného nepřítele, totiž katolického rodu Habsburků a nenáviděné říše; a to i přesto, že si jej velmi cenili pro jeho klidná kázání. Byl příčinou mnoha obrácení a prosazoval opatření ve prospěch katolíků.

Dne 24. dubna 1622 jej několik údajných přátel pozvalo, aby kázal ve vesnici Seewies. Během kázání jej vyrušovali a když pak vyšel z kostela, ocitl se mezi skupinou ozbrojených lidí. Chtěli po něm, aby se zřekl katolické víry, a když odmítl, zabili jej.

Jeho tělo bylo pohřbeno v katedrále v Churu. Stal se prvomučedníkem Kongregace pro šíření víry. Fidelis byl svatořečen v roce 1746 Benediktem XIV.

Podle knihy Svatí na každý den zpracovala Marie Dostálová

PROŽILI JSME VE FARNOSTI

Ke čtyřicátinám otce Karla

Slyš, Maminko nebeská,
náš prosby hlas:
Přej farnosti třebovské
oslavy čas!

Neb dnes tomu přesně je čtyřicet let,
co prvně náš Karlíček poplakal svět!
Ave, ave, ave Maria!

Ve chvíli, kdy večerem
loučil se den,
tu přešťastným manželům
splnil se sen.
Teď bohatší o dítě, o nový cíl
chtějí vždy pečovat ze všech svých sil.
Ave, ave, ave Maria!

Tak v údolí překrásných
beskydských hor
úspěšně vyrůstal
všech chlapců vzor.
Byl pilný, prospíval, byl hodný kluk.
Zlé řeči, že zbožný je, byly mu fuk!
Ave, ave, ave Maria!

Nelenil, učil se,
hleděl vždy vpřed.
Že knězem chce být,
věděl v peřince hned!
Gymnázium, taneční zvládnul hravě,
disku se vyhnul, pití i „trávé“.
Ave, ave, ave Maria!

Co blíž o něm?
Skromný a laskavý je,
moc neřeční, spíš mlčí,
uvažuje...
Že požitkář není, prozařuje tvář
i postava. Čekal bys spíš svatozář!
Ave, ave, ave Maria!

Miluje hory, lesy,
celý kraj,
ctí život, ctí přírodu,
vnímá v ní ráj.
Jak běžel čas, studoval víc a více,
až přijal svěcení od Lobkovicze.
Ave, ave, ave Maria!

Co nadaný počtář
vždy věděl jistě:
nezbohatnu jako kněz
v žádném místě!
Tak připraven vybavil šest farností,
v nichž každé se věnoval do krajnosti.
Ave, ave, ave Maria!

Kéž jste u nás v pohodě
a jste tu rád,
Co mohou si farníci
ještě víc přát.
Maminko nebeská, podpoř náš hlas
a všechny nás provázej po všechen čas!
Ave, ave, ave Maria!

Složila paní Eva Sommerová

PROŽIJEME VE FARNOSTI

Pěší pouť na Svatý Hostýn 2024

Tradiční pěší pouť na Svatý Hostýn se uskuteční v sobotu 4. května 2024. Sraz účastníků je v 5.50 hodin v prosklené hale vlakového nádraží Ostrava-Svinov. Pojedeme vlakem do Valašského Meziříčí, odkud budeme pokračovat pěšky po turistických trasách cca 32 km na Svatý Hostýn, kde je zajištěn nocleh.

S sebou jídlo a pití na celý den, turistickou obuv a oblečení podle počasí. Návrat individuálně v neděli 5. května.

Zájemci ať se přihlásí nejpozději do 15. dubna 2024 u členů rodiny Kociánových. Při přihlášení budeme vybírat zálohu 500,- Kč na nocleh a jízdné.

V případě dotazů pište na e-mail: kocianpetr@centrum.cz

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za docenění role ženy Modleme se, aby ženám v každé kultuře byla přiznána jejich důstojnost a

bohatství a aby ustala diskriminace, které v různých částech světa čelí.

2. Národní úmysl: Za nově pokřtěné Modleme se za ty, kdo byli o Velikonočních pokřtěni, aby vytrvali v následování Krista.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za uzdravení Máří Jíchové

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Veroniku Sedlárovou:

email: Veronika.Kubenkova@seznam.cz

tel: 733 741 262

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

V listu Židům jsme četli, že Ježíš Kristus „byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu“ (Žid 5, 7). Pro svou úctu k Bohu, nikoliv proto, že byl s Bohem kámoš. A my se můžeme ptát: Jaká je naše úcta k Bohu? A jak se projevuje?

První část oné věty z listu Židům říká, že „přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu“. My bychom spíše řekli, že vyslyšen nebyl, když ho ukřižovali. Ale Bůh vidí dále než k bráně smrti.

„Ačkoli to byl Syn Boží, naučil se svým utrpením poslušnosti“ (Žid 5, 8). Poslušnost je dnes slovo takové méně sympatické, se kterým nemají problém jen lidé v pubertálním věku. Ať jde o poslušnost v lidské rovině nebo vůči Bohu. Ale Ježíš se svým utrpením naučil poslušnosti – ve svém lidství. A my se

opět můžeme ptát: Čemu se svým utrpením a svým křížem učím já?

Ve vstupní modlitbě dnešní neděle prosíme o milost, abychom i my milovali své bratry – podobně jako Pán Ježíš – a abychom zůstávali v Boží lásce. A myslím si, že na tento závěr bychom neměli zapomínat: zůstávat v Boží lásce. Pokud totiž nebudeme zůstávat v Boží lásce, pokud nebudeme chtít Boha milovat nade všechno, přestože nám to jistě znova a znova nepůjde, tak se to bude promítat do našeho života a naše projevy lásky k bližním budou často krátkozraké. A my se to máme učit z Kristova příkladu.

Předškolní děti mají sraz u bočního vchodu, jak známo. A jak známo, desa-

(pokračování na str. 14)

Dětské okénko na téma: svatý Jiří

Jiří byl římským vojákem. Legenda vypráví, že město Silena ohrožoval drak, který se vynořoval s jezera a otravoval město svým jedovatým dechem. Lidé se ho báli a posílali mu zvířecí oběti, protože se mu nikdo neodvažoval čelit. Po čase, když už neměli žádný dobytek, losovali oběti lidské. Až jednou los padl na královskou dceru.

S pláčem čekala na břehu jezera na hrozného draka. V tu dobu jel kolem Jiří a když viděl krásnou dívku, zeptal se jí, co se stalo. Všechno mu vypověděla, a on se rozhodl, že to tak nenechá – drakovi se postaví, i když ho dívka varovala, že může v boji zahynout.

Hned jak se obluda vynořila, Jiří se pokřižoval a zaútočil na ni. Kopím srazil draka k zemi a pak vyzval dívku, aby drakovi navlékla svůj pás. Jakmile to udělala, drak zkontroloval jako beránek a následoval je až do města, kde Jiří draka zabil. Obyvatelé se tomu všemu velmi divili, ale Jiří si slávu nenechal pro sebe. Řekl, že draka porazil jen díky pomoci Boží. Mnoho z nich pak přijalo křesťanskou víru a ve městě vybudovali kostel.

Legenda o drakovi se dost blíží pohádce - i když možná je to naopak... Možná se naše pohádky blíží této legendě – **kolik znáš pohádek, kde někdo zabil draka?**

Není však důležité, zda je legenda o drakovi pravdivá – důležité je její poselství:

V BOJI SE ZLEM VÍTĚZÍ VŽDY TEN, KTERÝ SE NEVZDÁVÁ

S větší jistotou víme, že Jiří zemřel mučednickou smrtí ve 4. století. Když časem začalo pronásledování křesťanů, postavil se na jejich stranu. Bojoval slovně proti zlu, napadání církve. Blízko dnešního Tel Alvivu ve státě Izrael nad jeho hrobem stojí řecký pravoslavný kostel svatého Jiří.

I přesto, že informace o životě svatého Jiří nejsou dost průkazné a legenda s drakem je až příliš podobná pohádkám, je tento svatý patronem hned osmi států a měst i několika rytířských řádů. Pro svou čest a hrdinství je také patronem skautů. V jeho svátek skauti a skautky vystupují na památná místa jako je například Ivančena v Beskydech a setkávají se v krocích u slavnostních ohňů.

Svatý Jiří je často vyobrazován na obrazech i sochách jako rytíř, jak na koni vítězí nad drakem. U nás v kostele máme také jeho vyobrazení. V tajence se dozvíte místo, kde jej určitě najdete:

Pomůžou ti první písmena podtržených slov v textu.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Hodně lidových pranostik existuje také o sv. Jiří – znáš tu nejnámější?

NA SVATÉHO JIŘÍ VYLÉZAJÍ _____ A _____ .

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová. Kresba je překreslena z knihy "Křesťanské nebe" (autorka: Helena Florentová, ilustrace Vladimír Kopecký, nakladatelství Artia a.s. a Granit s.r.o., 1994)

tero platí – jak nám to připomíná dnešní první čtení. Pán Ježíš přišel, aby naplnil zákon, ale nepřišel ho zrušit. Četli jsme z dvacáté kapitoly druhé knihy Mojžíšovy, kdy Izraelité putují pouští a desatero je jim dáno právě během tohoto čtyřicetiletého putování z egyptského otroctví ke svobodě zaslíbené země. Desatero můžeme vnímat jako cestu ke svobodě.

Neklamným znamením toho, že člověk chce být s Ježíšem, je jeho rozhodnutí pro modlitbu. To, že se modlit neumím, není omluva, ale výmluva.

Jsmo na cestě k cíli, ke kterému ale z vlastních sil nejsme schopni dojít, protože sami od sebe otročíme všemu možnému. Ale cíl přišel k nám – v Ježíši Kristu.

Ježíš Kristus za nás zaplatil svou krví. Zaplatil za nás na kříži. A my spolu se svatým Pavlem – slovy druhého čtení – „kážeme Krista ukřižovaného“ (1 Kor 1, 23a). Jistě i vzkříšeného, ale o tom v postní době moc nemluvíme, abychom se měli na co těšit :-)

Kážeme tedy Krista ukřižovaného a svatý Pavel o tom dál píše, že „židy to uráží, pohané to pokládají za hloupost“ (1 Kor 1, 23b). A co my pořád máme s tím křížem, že? Jenže my nemůžeme jinak než kázat Krista ukřižovaného. A to se jistě bude promítat do našeho života, ve kterém se kříží nevyhneme – v různých podobách. Především se nechtějme vyhábat kříží Ježíšovu. Učme se rozumět především Ježíšovu kříží.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

AMORIS LAETITIA

(Z posynodální apoštolské exhortace svatého otce Františka o lásce v rodině)

Čtvrtá kapitola: LÁSKA V MANŽELSTVÍ (2. část)

Růst v dokonalé manželské lásce (caritas)

Tato mocná láska, vlitá Duchem Svátým, je odrazem nezrušitelné smlouvy mezi Kristem a lidstvem, završené v darování se až do krajnosti na kříži. Manželství je pro nás ikona Boží lásky. Také Bůh je totiž společenství: tři osoby, Otec, Syn a Duch Svátý, žijí od

věčnosti a na věky v dokonalé jednotě. A právě to je tajemství manželství: Bůh činí ze dvou snoubenců jedinou existenci. Po lásce, která nás spojuje s Bohem, je manželská láska tím největším přátelstvím. Je to spojení, které má všechny vlastnosti dobrého přátelství: snahu o dobro druhého, vzájemnost, důvěrnost, něžnost, stálost

a podobnost, které se vytvářejí mezi přáteli sdílením života.

Manželství je také přátelství, které obsahuje známky typické pro vašeň, je ale vždycky zaměřeno ke stále pevnějšímu a intenzivnějšímu svazku. Neboť manželství nebylo ustanoveno jen kvůli plození, nýbrž k tomu, aby se vzájemná láska spořádaně projevovala, rozvíjela a zrála. Rozhodnutí dát manželství ve společnosti viditelnou podobu včetně určitých závazků ukazuje na jeho význam: vypovídá o vážnosti ztotožnění se s druhým, značí překonání mladického individualismu a vyjadřuje pevné rozhodnutí, že jeden patří druhému. Uzavření manželství je způsob vyjádření toho, že člověk skutečně opustil rodné hnízdo, aby spřádal jiné pevné svazky a přijal novou odpovědnost k jiné osobě. Manželství je víc než nějaká dočasná móda; má trvalý význam. Rozhodnout se pro manželství je projevem reálné a účinné volby přetvářet dvě cesty v cestu jednu, ať se děje cokoli, a s připraveností přijmout jakoukoli výzvu. Přátelská láska spojuje všechna hlediska manželského života a pomáhá členům rodiny jít ve všech obdobích vpřed. Proto je třeba ustavičně pečovat o gesta, která tuto lásku vyjadřují bez skrblení, hojným užíváním ušlechtilých výrazů. V rodině je nezbytné používat tři slova: dovol, děkuji, odpusť. Nebuďme skoupí v užívání těchto slov, buďme štedří a opakujeme je každý den, protože mnohé mlčení tíží, často i v rodině, mezi

mužem a ženou, mezi rodiči a dětmi, mezi sourozenci.

Přednostní a nezbytný způsob, jak lásku v manželském a rodinném životě žít, projevovat a přivádět ke zralosti, je dialog. Vyžaduje ale dlouhý a náročný proces učení se. Je potřebné rozvíjet postoje, které jsou projevem lásky a propůjčují dialogu autentičnost.

- Udělejte si na sebe čas, který spočívá v trpělivém a pozorném naslouchání, dokud druhý nevyjádří všechno, co potřeboval sdělit. To vyžaduje ovládat se a nezačít mluvit dřív, než je to vhodné.
- Rozvíjejte schopnost dávat druhému skutečnou důležitost. To znamená přiznávat hodnotu jeho osobě, uznávat, že má právo na existenci, na to, aby myslel svým způsobem a aby byl šťastný.
- Je třeba otevřenosti myslí, abychom se neuzavírali do několika utkvělých myšlenek, a pružnosti k obměňování nebo doplňování vlastních názorů.
- Projevujte druhému pozornost a náklonnost. Láska překonává ty nejtěžší překážky.
- Překonávejte křehkost, která nás vede ke strachu z druhého, jako by byl naším konkurentem.

Má-li být dialog přínosný, je třeba mít co říct, což vyžaduje mít vnitřní bohatství, které se živí četbou, osobním uvažováním, modlitbou a zájmem o společnost. Když oba manželé zanedbávají péči o svého ducha a nemají

rozmanité vztahy s jinými lidmi, stává se rodinný život dusivý a dialog se ochuzuje.

Vášnivá láska

2. vatikánský koncil učí, že manželská láska zahrnuje dobro celého člověka; je tudíž schopna dodat tělesným i duševním projevům zvláštní důstojnost a povýšit je na prvky a známky příznačné pro manželské přátelství. Touhy, city, emoce, to, co klasici nazývali vášněmi, mají v manželství významné místo. Člověk je na této zemi živou bytostí a všechno, co dělá a o co usiluje, doprovázejí vášně. Manželská láska způsobuje, že se celý emoční život stává dobrem pro rodinu a slouží společnému životu. Věříme, že Bůh miluje radost člověka, že všechno stvořil, „abychom to mohli užívat“ (Tim 6,17). Sexualitu stvořil sám Bůh a ona je podivuhodným darem jeho tvorů. Když ji člověk zušlechťuje a zamezuje jejím bezuzdným projevům, brání tak tomu, aby došlo k ochuzení její autentické hodnoty. Ve svých katechezích o teologii lidského těla svatý Jan

Pavel II. učil, že pohlavní tělesnost „není jen pramenem plodnosti a plazení života“, nýbrž má také „schopnost vyjádřit lásku: právě tu lásku, kterou se člověk jako osoba stává darem“.

Manželství a panenství/panictví

Mnozí lidé, kteří žijí bez manželství, se nejen věnují své původní rodině, ale často prokazují velké služby v okruhu svých přátel, v církevních společenstvích a v profesním životě. Mnozí také uplatňují své vlohy při službě křesťanskému společenství v charitě a v dobrovolnické činnosti. Potom jsou takoví, kteří nevstupují do manželství proto, že zasvětili svůj život z lásky ke Kristu a bratřím. Jejich darováním se je rodina, církev i společnost velmi obohacena.

Panenství má symbolickou hodnotu lásky, která nepotřebuje vlastnit druhého, a tak odráží svobodu nebeského Království. Je to výzva manželům, aby prožívali svou snoubeneckou lásku v perspektivě definitivní lásky ke Kristu jako společnou cestu k plnosti Království.

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 3. 2024

Drahé děti! V tomto milostiplném čase se se mnou modlete, aby dobro zvítězilo ve vás a kolem vás. Zvláště, dítko, se modlete sjednocení s Ježíšem na Jeho křížové cestě. Vložte do svých modliteb toto lidstvo, které bloudí bez Boha a bez Jeho lásky. Dítko, buďte modlitbou, buďte světlem a svědky všem těm, které potkáte, aby milosrdný Bůh měl milosrdenství k vám. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

ZRNÍČKA Z BIBLE

Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným. V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno.

Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine.

Žalm 9, 10–11

Kdo jde za spravedlností a milosrdenstvím, najde život, spravedlnost a slávu. Moudrý vstoupí do města bohatýrů a srazí baštu, na niž spoléhali. Kdo stráží svá ústa a jazyk, stráží svou duši před soužením.

Př 21, 21–23

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo, nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost, budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělají o kořist.

Iz 9, 1–2

Ach, Panovníku Hospodine, hle, ty jsi učinil nebesa i zemi svou velikou mocí a svou vztaženou paží. Tobě není nic nemožného. Prokazuješ milosrdenství

tisícům a splácíš nepravost otců do klína jejich synů, kteří přijdou po nich. Ty jsi Bůh veliký, bohatýr, jehož jméno je Hospodin zástupů, veliký v úradku a mocný v skutcích, tvé oči jsou otevřené na všechny cesty synů lidských, abys každému odplatil podle jeho cest a podle ovoce jeho skutků.

Jer 32, 17–19

Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě „Hosana Synu Davidovu“, rozhněvali se a řekli mu: „Slyšíš, co říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: Z úst nemluvnátek a kojenců připravil sis chválu?“ Opustil je a vyšel ven z města do Betanie, tam přenocoval.

Mt 21, 15–17

A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp. Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zvolal na toho, který seděl na oblaku: „Pošli svůj srp a začni žně, protože nastala hodina žně a úroda země dozrála.“ A ten, který seděl na oblaku, hodil svůj srp na zem, a země byla požata.

Zj 14, 14–16

STRÍPKY

„Já však chci být ustavičně s tebou, uchopils mě za pravici, povedeš mě podle svého rozhodnutí a pak do slávy mě přijmeš“ (Žl 73, 23–24).

Když s Bohem nebudeš chtít být, nutit tě nebude. On nás stvořil pro vztah lásky a touží, abychom na jeho lásku odpověděli láskou svou. Láska se projevuje ve slovech, v gestech, v dotecích, v objetí i v oběti. Bůh dal tvému životu směr a účel. Necháš-li se Bohem vést, stojíš-li o obecnství s ním, čeká tě sláva.

„Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‚Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit‘“ (Lk 17, 10).

Je mi líto dětí, jejichž rodiče je nikdy nepochválí. Každý z nás rád slyší slova uznání. A ti, jimž se dostane slov chvály

nebo povzbuzení, budou nejen radostnější, ale i výkonnější. Bůh nám nabídl, že se můžeme stát jeho syny a dcerami. Stálo ho to hodně – musel se dívat, jak za naše hříchy umírá jeho milovaný syn. Nemohl nám přinést větší důkaz lásky.

„Proto ty se navrať ke svému Bohu, zachovávej milosrdenství a právo, ustavičně čekej na svého Boha“ (Oz 12, 7).

„Zachovávej milosrdenství a právo.“ Jinak řečeno, rozdávej lásku a žij v pravdě. Jinými slovy, chovej se k druhým, jako kdyby ti Bůh stál po pravici. Toužíš po Bohu a on ti říká, aby ses k jiným choval tak, jak on se choval k tobě, když tě poctil svou vzácnou přítomností.

Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

MALÁ KATECHEZE: Odpust nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům

Milí čtenáři, dnes se dotkneme páte prosby modlitby Otce náš: „Odpust nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“

Zamyslíme-li se nad touto prosbou, kterou několikrát denně v modlitbě vyslovujeme, zjistíme, že se skládá ze

dvou částí. Na tom by ještě nebylo nic tak zvláštního. Ale pohlédneme-li na celkový kontext, objeví se jejich určitá vzájemná podmíněnost.

Obracíme se k Bohu, aby nám odpustil naše viny. Moderní terminologií řečeno je tento požadavek zcela

legitimní. Vždyť v Ježíši, Božím Synu, máme vykoupení a odpuštění hříchů (srov. Kol 1, 14). Bůh sám ho poslal, aby nás zachránil, a to i přes naši nedokonalost (srov. Gal 4, 4–5). Nekonečné milosrdenství Boží je zde pro všechny lidi bez rozdílu.

Až potud je pátá prosba nekomplikovaná, ale následující slovo „jako“ nás nutí nahlédnout ji v její podmíněnosti. „Jako i my odpouštíme našim viníkům.“ Bože, odpusť nám, protože i my odpouštíme. Poněkud tvrdě však vyzní, když si uvědomíme, že vlastně žádáme Boha, aby jednal podle nás, podle našeho příkladu. Aby naše vlastní odpouštění těm, kteří nám ublížili, bylo vzorem pro Jeho odpuštění nám. Zcela volně řečeno: Jestliže nedokážu svému bližnímu odpustit, žádám Boha o stejný přístup vůči mně samému. Tedy, modlíme-li se slovy Otčenáše, měli bychom si to uvědomit. Je jisté, že člověk není dokonalý a není Bohem. Proto naše odpuštění nemůže být „božské“ a nedokážeme řadu křivd hned zapomenout. Ale je naší povinností alespoň prosit Boha, aby nám pomohl proměnit naši zlobu a ublí-

ženost na přímluvu za jejich původce (srov. KKC 2843).

Že se nejedná pouze o nějakou abstraktní teologickou konstrukci, nám dokládá Ježíšovo podobenství o služebníkovi, kterému pán odpustil jeho dluh (srov. Mt 18, 23–35). A on, místo toho, aby byl stejně milosrdný vůči svému vlastnímu dlužníkovi, udělal pravý opak. Bezohledně a bez milosrdenství jej nechal vsadit do žaláře. Co zbývalo pánovi, jak mohl naložit s někým, kdo žádal odpuštění, kterého sám nebyl schopen a ani se o ně nepokusil? Závěr určitě známe všichni. Uvrhl ho do vězení, dokud nezaplatí do posledního haléře. A Ježíš končí své podobenství upozorněním: „Tak bude jednat s vámi můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“

Pátá prosba modlitby Otče náš je krásná a Bůh ji jistě rád slyší, ale než ji vyslovíme, měli bychom udělat revizi toho, zda jsme sami dokázali (nebo se poctivě pokusili) odpustit těm, kteří jakkoliv ublížili nám. Vždyť voláme: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům!“

(Lukáš Volný)

OKÉNKO PRO RODIČE: Dětská „krize víry“? :-)

Že se s nechutí k modlitbě setkal už někdy určitě každý z nás, nebo že musel hledat odpovědi na otázky typu „Proč se vytrvale modlit?“ při rozhovorech s teenagery, to není vcelku nic divného. Ale že dostanu po

večerní modlitbičce podobnou otázku od čtyřletého klučiny, to mě tedy dostalo: „Ten andělíček mě vůbec neposlouchá, že mu to musím říkat každý den?“

(B. V.)

VESELÝ 😊

Kaplan povzbuzuje farníka během návštěvy ve vězení:

„Neboj se, když se dostaneš na svou bodu, pomůžu ti.“

„Nemyslete si, pane kaplane, že je to tak jednoduché. Ke kradení je potřeba nejen odvaha, ale i jistá zkušenost.“

Kosmonaut přiletí k nebeské bráně. Mává na svatého Petra a volá:

„To je ale nádherna! To je neuvěřitelné! Vůbec jsem netušil, že náš letový program přivede až tak daleko!“

Svatý Petr mu mává zpět se slovy: „Ale kdepak, nepovedl se vám start!“

Příběhy duchovních

Po zahájení mše svaté bylo slyšet, jak někomu v kostele zapípal mobil a jeden z návštěvníků kostela odešel ven. Při kázání pak kněz řekl: „Dnes mnoho lidí hned odpovídá na zazvonění telefonu, který u sebe nosí. Kéž bychom byli všichni tak citliví na zavolání Pána a hned odpověděli ‚Zde jsem!‘, tak jak to udělal Samuel.“

Před svatebním obřadem se ptá oddávající kněz, mimochodem velký znalec hudby, varhanice:

„Co budete hrát?“

„No, nevěsta si přála píseň *Tenkrát na Západě*,“ odpovídá trochu s obavami varhanice.

„Hm, co naděláme,“ zamyslí se farář, „hlavně, že si nepřála *Tenkrát na Východě*.“

(Ne)podařené výroky žáků

„Proč Adam kousl do jablka?“

„Protože neměl kudlu.“

Při probírání tajemství růžence zaslechli katecheté roztodivné odpovědi:

„...kterého jsi našla v kramě.“

„...kterého jsi trním korunovala.“

„Růžence máme veselý, smutný a... ten třetí už nevím.“

„Co říkali trpícímu Jobovi jeho přátelé, když ho navštívili?“

„Ať je klidnej, že se to stává.“

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

BIZOT, Thierry: *Anonymní katolík*

Autobiografická kniha Thierryho Bizota, známého televizního producenta, vypráví o znovuobjevení křesťanské víry, které nastane, když to nejméně čeká – uprostřed krize středního věku. S notnou dávkou sebeironie líčí, jak přijal s nevolí pozvání, aby se zúčastnil jakési katecheze pro dospělé.

STŘÍBRNÝ, Jan: *Mučedníci a oběti pro Krista. Martyrologium katolické církve v českých zemích ve 20. století*

Biografický slovník *Mučedníci a oběti pro Krista* zachycuje životní osudy katolických křesťanů všech národností žijících v českých zemích, kteří násilně zahynuli v období dvou totalitních režimů 20. století. Perzekuci kněží, řeholnic, řeholníků, katolických laiků, v mnoha případech i celých rodin a řeholních společenství zachycuje 260 detailně zpracovaných životopisných hesel. Cennou součástí publikace je i 239 portrétních fotografií mučedníků a mučednic z českých i zahraničních zdrojů.

LACHMANOVÁ, Kateřina: *Kotva naděje*

„Naděje je schopnost být dobré mysli v okolnostech, o nichž víme, že jsou zoufalé,“ napsal G. K. Chesterton. Kniha známé autorky nám přibližuje ctnost křesťanské naděje, která se opírá o víru ve Vzkříšeného; nejde o pouhý optimismus, a už vůbec ne o snahu nasadit si růžové brýle. Téma je vysoce aktuální: „Léky, které dnešní svět potřebuje, jsou vedle vakcíny také naděje a bratrství,“ prohlásil nedávno papež František. Kdy jindy už bychom měli vzít do ruky knihu *Kotva naděje* než uprostřed celosvětové krize a v době příprav na Velikonoce?

RECEPTÁŘ

Tvarohový mazanec

Ingredience:

300 g polohrubé mouky
 75 g hladké mouky
 110 g cukru krystal
 75 g másla
 190 g plnotučného tvarohu
 75 ml plnotučného mléka
 1 kostka čerstvého droždí
 1 vanilka
 sůl, citrónová kůra
 2 vejce +1 na potření těsta
 mandlové plátky na posypání

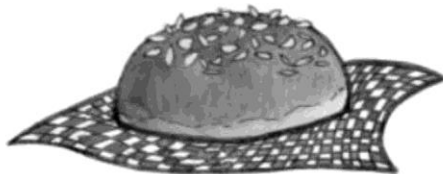
Postup:

Do mísy postupně vsypeme obě mouky, cukr, vanilku, vejce, změkklé máslo, tvaroh, vlažné mléko a nadrobené

droždí. Nakonec přidáme sůl a nastrouhanou citrónovou kůru. Hněteme asi 5 minut a vypracujeme pevné těsto. Necháme kynout na teplém místě asi 1 až 1,5 hodiny. Dortovou formu vyložíme pečicím papírem.

Nakynuté těsto zpracujeme na desce do bochánku, vložíme do dortové formy a necháme nakynout na dvojnásobek. Nakynutý mazanec ve formě pomazeme vejcem, uprostřed nařízíme do kříže a posypeme mandlovými lupínky. Pečeme ve vyhřáté troubě na 170 °C asi 40 minut. Upečený mazanec zasněžíme moučkovým cukrem a podáváme.

Janka Šolcová

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
 V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Nálkady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 4. 2024

Z průběhu restaurování retabula (2024)

Z průběhu restaurování retabula (2024)

